

Hunde og naboer

Af cand. jur. Kirsten Maxen

[Støjproblemer](#) - [Lænkehund](#) - [Hunden bider](#) - [Uønsket havebesøg](#) - [Dyremishandling](#) - [Politiets indgriben](#) - [Dyreværnslov](#)

Mange mennesker henvender sig til Dyrefondet vedrørende problemer med naboerne - enten på grund af eget hundehold, eller fordi man er generet af naboens hund. Ofte bliver der også klaget over, at naboens hund ikke bliver passet ordentligt, og spørgerne vil gerne vide, hvorledes man kan påtale sådanne forhold.

Det er vanskeligt at give konkrete svar i disse sager, der ofte har antaget et uhyggeligt omfang og er endt i en slags nabokrig, hvor parterne ikke længere kan tale med hinanden. Problemer løses i mange tilfælde bedst ved en fornuftig snak, men når dette er udelukket, kan man blive nødt til at tage juraen til hjælp for at løse forholdet.

Støjproblemer

Hundelovens § 4 bestemmer, at en hund ikke må forstyrre de omkringboendes ro ved gentagen eller vedholdende gøen eller tuden.

Dette vil med andre ord sige, at hvis hunden dagen lang opholder sig i haven eller er alene hjemme, og hvis den gøer eller hyler hele tiden (måske fordi den er ked af at være alene hjemme, eller fordi den hører eller ser forbigående), så kan naboerne klage herover til politiet.

Politiet bør, hvis det finder, at forholdet har et væsentligt omfang, give ejeren pålæg om at træffe foranstaltninger til at undgå disse gener. Hvis et sådant pålæg ikke hjælper, kan politiet forlange, at hunden bliver fjernet.

Visse støjproblemer skal man dog som nabo - tåle, og der skal altså være tale om grove tilfælde, før politiet er pligtigt at gøre noget ved sagen.

Lænkehund

I den forbindelse skal jeg erindre om, at hvis hundens gøen skyldes, at den står bundet konstant, er dette en overtrædelse af hundelovens § 5.

Lænkehunde er heldigvis forbudt, hvilket dog ikke alle mennesker synes at være klar over.

Det er imidlertid ikke forbudt i kortere tidsrum at holde hunden bundet, fx i forbindelse med løbetid eller under besøg hos fremmede. Der skal være tale om daglig, systematisk og langvarig lækning af hunden, før politiet kan og bør skride ind.

Hunden bider

Hvis en hund ligefrem er farlig for andre, og hvis den er meget glubsk og overfalder både mennesker og andre hunde, skal ejeren sørge for at træffe foranstaltninger til forhindring af dette.

Det kan fx indebære, at man må holde hunden i kort snor under spadser- og lufteture. Endvidere bør man holde hunden forsvarligt indespærret i egen have, og naboerne kan i denne forbindelse forlange, at havens indhegning er af en sådan beskaffenhed, at hunden ikke uden videre kan trænge igennem eller hoppe over.

Har man reelle problemer med nabohunden, kan politiet pålægge ejeren at træffe de nødvendige afhjælpningsforanstaltninger. Bestemmelsen herom findes i hundelovens § 6, hvoraf det bl.a. fremgår, at politiet - under særlige omstændigheder - kan kræve hunden aflivet. Men læserne skal være opmærksomme på, at politiet ikke bør - og heller ikke vil - benytte denne drastiske mulighed for at løse sagen, hvis der er mistanke om, at problemerne nærmere skyldes et generelt dårligt nabor forhold end hundens adfærd.

Uønsket havebesøg

Disse naboproblemer viser sig tydeligt i sager, hvor klagen starter med overdreven utilfredshed med at naboens hund en enkelt gang har lagt en klat på græsplænen.

Dette er naturligvis irriterende, men kan dog i de fleste tilfælde ordnes med, at hundeejeren siger undskyld og lover at forhindre det i fremtiden, og naboen indrømmer, at der jo ikke er tale om den helt store skade.

I et normalt nabo forhold må man være indstillet på at tåle ulemper i et vist omfang - og det skal man også ifølge loven.

Man får i hvert fald næppe politiet til at påtale forholdet, med mindre hunden regelmæssigt - og med ejerens godkendelse - besørger på en fremmed græsplæne.

I den forbindelse skal jeg i øvrigt bemærke, at i henhold til mark- og vejfredsloven skal husdyr- også hunde og katte - holdes på egen grund.

Dyremishandling

Klager over larm fra naboens hund indeholder meget ofte også en passus om, at hunden bliver vanrøgtet. Den er måske alene i mange timer hver dag, måske lukket ude i haven i al slags vejr, måske bliver den kun luftet et par minutter morgen og aften - og måske får den ikke den omsorg, som alle hundeejere bør give deres hunde, og som er en nødvendighed for at få en god og sund hund.

Hvornår er det dyremishandling?

Den nye dyreværnslov fra 1991 gælder for alle dyr og dermed - naturligvis også for hunde.

Det står i lovens §1, at dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe.

I § 2 og § 3 siges det, at dyr skal behandles omsorgsfuldt, herunder at de skal huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov.

Efter den gamle dyreværnslov betød de tilsvarende bestemmelser - efter retspraksis - desværre kun, at dyr skulle behandles ordentligt men ud fra den synsvinkel, at der var tale om dyr og ikke om mennesker. Og det har de fleste hundeelskere (mig selv inklusive) nok vanskeligt ved at forstå.

Intentionerne med den nye dyreværnslov har været at styrke dyrenes stilling i samfundet og tage udgangspunkt i dyrenes velfærd. Derfor tror og håber jeg på en gradvis holdnings- ændring hos politi og domstole vedrørende begrebet dyremishandling.

Det bør nemlig betragtes som dyremishandling i lovens forstand, hvis en hund hver dag er alene hjemme i mange, mange timer og viser psykiske tegn på, at den lider derunder.

Og det bør også betragtes som dyremishandling, hvis hunden ikke må komme i stuerne - men altid skal opholde sig i bryggers eller kælder, hvilket desværre er vilkårene for mange hunde.

Den hund, der altid skal opholde sig i haven - men med adgang til hundehus, mad og vand, bliver heller ikke behandlet i overensstemmelse med intentionerne i dyreværnsloven om, at der skal tages mest mulig hensyn til dyret. Men om det vurderes som dyremishandling efter den nye dyreværnslov det er nok mere tvivlsomt.

Således må man også konstatere, at selv om en bekendtgørelse fra 1987 giver detaljerede regler for, hvordan forholdene skal være for vagthunde fx omkring opholdsrum, fodring og tilsyn, og selv om et cirkulære fra 1986 giver instrukser om de betingelser, som politiet skal stille, når de giver tilladelse til at

lade hunde bevogte ubeboede steder, så er der - desværre - ikke udtrykt noget krav om hensyntagen til eller forståelse for hundens normale behov for at blive behandlet som et medlem af familien.

Mange sager vedrørende dyremishandling og nabostridigheder er derfor næsten uløselige, fordi loven ikke giver klart svar på, hvad man skal tåle, hvad hunden skal tåle, og hvornår politiet skal skride ind mv.

»Dyremishandlingen« skyldes måske kun tankeløshed og manglende erfaring i omgang med hunde og kunne i normale situationer måske være løst ved et par velmenende naboråd og måske et tilbud om at aflaste med pasning af hunden i særlige situationer, fx luftning, fodring eller lignende.

Derved kunne man forbedre sit naboforhold og samtidig skabe bedre forhold for hunden, omend man stadig har divergerende opfattelser af, hvorledes en hund skal behandles.

Politiets indgriben

Hvis »dyremishandlingen« og nabo problemerne skyldes, at hundens mennesker har det dårligt indbyrdes og/eller socialt, er det nok meget tvivlsomt, om henvendelse til politiet vil gavne noget. I så fald nytter det sikkert ikke meget, at man råber op om overtrædelse af dyreværns-loven. Og hunden kommer måske endda til at lide endnu mere herunder.

Hvis der var tale om børnemishandling, ville de sociale myndigheder straks blive inddraget i et forsøg på at finde årsagen til problemet. Men når der »kun« er tale om hunde- mishandling, er både hunden og dens mennesker - og naboerne - ladt i stikken. I sådanne tilfælde kan politiet somme tider hjælpe, men ofte er hundevenlige naboer henvist til at løse problemerne ved hjælp af egen opfindsomhed og prøve at skabe et tåleligt naboforhold for derigennem at få indflydelse på hundeholdet.

Jeg vil naturligvis ikke tilråde læserne at lukke øjnene for dyremishandling og i de reelle tilfælde skal man selvfølgelig prøve at få politiet til at gribe ind.

Men jeg vil opfordre til forsøg på at forstå, at mennesker - i et vist omfang har lov til at holde dyr under forhold, som nogle af os umiddelbart finder kritisable. Og hvis vi blander os for meget, opstår der risiko for at komme ud i helt uoverskuelige nabostridigheder, hvorved vi måske endda forværrer dyrenes tilværelse hos de pågældende mennesker. Derfor bør man nok tænke sig meget godt om, før man skriver et anbefalet brev til naboen og truer med at klage til politiet. En invitation til en øl og en håndmad ville måske kunne løse problemet meget bedre.

Står De over for et tilfælde af dyremishandling, kan De søge yderligere vejledning hos Dyrefondet.

De paragraffer i "Dyreværnslov" og "Lov om hunde", der er nævnt i denne juridiske orientering, bringes her i deres fulde ordlyd.

Dyreværnslov

§1. Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe.

§ 2. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

§ 3. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses, jf § 2. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Lov om hunde

§ 4. Forstyrrer en hund de omboendes ro ved gentagen eller vedholdende gøen eller tuden, og der indgives klage derover til politiet, giver dette besidderen pålæg om at holde hunden indelukket eller, hvis denne foranstaltning ikke hjælper, eller hunden allerede holdes indelukket, at lade den fjerne. Justitsministeren kan, for så vidt det drejer sig om hunde, der af erhvervsmæssige opdrættere holdes indelukket i hundegård eller på anden måde, dispensere fra denne bestemmelse i tilfælde, hvor der ved en hundegårds anlæggelse og indretning er taget ethvert rimeligt hensyn til bebyggelsesforholdene.

§ 5. Det er forbudt til stadighed at holde en hund bundet.

Stk. 2. Når en hund holdes bundet, skal dens lænke mindst være 5 m lang, og den skal have adgang til et opholdsrum, der kan yde den forsvarligt læ mod regn, blæst og kulde. Består opholdsrummet af et hundehus, skal det være rummeligt og så højt, at hunden kan stå oprejst.

§ 6. Det påhviler besidderen af en hund at træffe de foranstaltninger, der efter forholdene må anses påkrævet for at forebygge, at hunden volder andre skade.

Stk. 2. Har hunden tidligere forårsaget skade, hvorfor dens daværende besidder er ifaldet bøde- eller erstatningsansvar i henhold til dom, vedtagelse eller forlig, skal politiet (i København politidirektøren og uden for København politimesteren) pålægge besidderen at lade hunden dræbe, når den ikke bestandig holdes indelukket eller forsynet med forsvarlig mundkurv. Tilsvarende pålæg kan meddeles besidderen af en hund, der viser sig bidsk eller glubsk eller har den vane at forulempe folk ved på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, at fare imod dem eller forfølge dem, eller som forulemper husdyr i ejendom eller på marken. Overflyttes hunden til en anden politikreds, skal besidderen underrette politiet i denne om pålægget.

Artiklen er fra en af Dyrefondets publicationer.
"Eftertryk tilladt med kildeangivelse."